

پاسخ خودارزیابی های درس اول

۱- هر چیزی که ذهن ما را به پویایی درآورد، «متن» است. به بیان دیگر، هنگامی که از متن، سخن می‌گوییم خواست ما فقط نوشته‌های روی کاغذ و کتاب نیست. صدایی که می‌شنویم، بویی که حس می‌کنیم، رویداد که می‌بینیم، مزه‌ای که می‌چشیم و چیزی که لمس می‌کنیم؛ هر کدام، متن به شمار می‌آیند، اگر خواندن شوند، به آن‌ها متن‌های شنیداری یا خوانداری می‌گوییم. در این کتاب مقصود ما از متن، آثار شعر و زبان فارسی است.

۲- در زبان فارسی دو واژه «ادب» و «ادبیات» معمولاً متراffد یکدیگر به کار می‌روند. در نزد پیشینیان «ادب» شناختن اموری است که آدمی به وسیله آن، خویش را از هر خطایی حفظ کند». بعدها ادب به دانش‌های اطلاق می‌شد که آدمیان بدان خود را از خطای در سخن مصون می‌داشته‌اند. این دانش‌ها اقسامی دارد؛ از جمله: صرف و نحو، بدیع، معانی و بیان، قافیه، خط و ... هنوز هم ادیب به کسی می‌گویند که با شیوه‌های گوناگون سخن آشنا باشد.

۳- واژگان / معنا و محتوا // بدیع / بیان / معانی

۴- متن ادبی است زیرا از کاربرد هنری زبان استفاده کرده است و نویسنده با بهره گیری از شگردهای هنری همچون تشخیص، استعاره، تشبیه و ... به زبان نقشی هنری بخشیده است. همچنین از تکرار موسیقایی آواها و عنصر خیال و احساس بهره گرفته است.

۵- الف) متن الف، خبری است و هدف نویسنده فقط ارتباط و اطلاع رسانی است. متن ب، ادبی است، دارای عنصر خیال و عاطفه است و هم‌چنین از آرایه‌های تشبیه، استعاره و تشخیص بهره برده است.

ب) با بهره گیری از استعاره، تشبیه، تشخیص و کاربرد هنری زبان نثر ادبی خلق کرده است. همچنین از تکرار موسیقایی آواها و عواطف و احساس استفاده کرده است.

پاسخ خودارزیابی های درس دوم

۱- یکی از آسان‌ترین و کاربردی‌ترین شیوه‌ها این است که متن از سه دیدگاه زبان، ادبیات و فکر، در سه قلمرو بررسی شود: زبانی، ادبی، فکری

۲- متن زبان ساده و قابل فهم دارد، نوشه امروزی است بیشتر از واژگان ساده استفاده شده است مثل: اسطوره، لغت، افسانه، قصه و ... از کلمات غیرفارسی نیز مثل قصه، ظاهرا، تاریخ، مضمون... بهره برده است. متن ادبی نیست.

۳- شعر منوچهری در قالب مسمط مسدس سروده شده است. بخش اول، واژه‌های قافیه: خزان، رزان، وزان، رنگ رزان و گزان است. بخش دوم: بیاید، بپاید. ردیف: است

وزن شعر--uu—uu—uu—

شعر از آرایه های لفظی و تناسب های آوایی مثل واج آرایی: خ، ز، ی، در بیت اول، بهره برده همچنین از جناس ناهمسان (مثل: خزان، وزان، رزان و گزان استفاده کرده است. از آرایه تکرار: رزان، گل و چندان هم بهره برده.

۴-تشبیه (آفتاب مثل تشت...) فلک نقاش: تشبیه، فلک: تشخیص، بوم آسمان: تشبیه، زمین مانند روپوش: تشبیه، سربه هم آوردن: کنایه از جمع شدن، اسرار استعاره از تاریکی و سیاهی شب.

۵-با قلمرو فکری ، محتوای این بند بحث درس یک است ولی به طور مستقیم با قلمرو فکری ارتباط دارد.

۶-انَّ الْمَاءَ أَوَّلُ مَا خُلِقَ اللَّهُ . آب اولین چیزی بود که خدا آفرید.

آب از سرچشمه روشن و زلال سرچشمه می گیرد و شاعر خطاب به همگان می گوید این آب زلال و پاک است ما این آب را گل آلود نکنیم زیرا ممکن است در پایین این رود کبوتری در حال نوشیدن آب باشد شاید در پایین تر سیره ای پرهای خود را در آب می شوید شاید در ابادی پایین رود یک نفر روستاوی کوزه خود را از آب پر می کند تا آن را برای اهل خانه برد. با این اوصاف نباید آب را گل کنیم. زیرا ممکن است این آب سوال و در حال حرکت به سوی سپیداری می رود تا خود را به آن برساند. شاید این آب با تمام زلالی اش اندوه دلی را از بین می برد و به جای آن شادی و نشاط را جای گزین می کند. در پایین دست این آب شاید درویش و انسان فقیری تکه نان خشکی را درون آب فرو برد. تا پس از نرم کردن آن، آن را بخورد. شعر با تمام سادگی که در آن به چشم می خورد. دارای روح گسترده و جهان برتری است. در این شعر کوتاه شاعر از شهر گمشده و سرزمین آرمانی اش سخن می گوید. این جهان در نظر او یک روستا است. آب تمثیلی است برای تمام زندگی، گل نشانه نادرستی و کمزی است. اکنون شاعر در مقام یک مرشد به همگان می گوید. ای مردم زندگی را با ارزش بیندارید و به آن ارج بگذارید و با چیزهای آلوده کننده و فاسد آن را آلوده نکنید. زیرا انسان هایی وجود دارند که زندگی را دوست داشته و به این زندگی دل خوش هستند. شاعر ما را به آشتی و صلح با طبیعت دعوت می کن. (ذهنی- شادی گرا- اختیارگرا- خوش بینی- فلسفی)

پاسخ خودارزیابی های درس سوم

۱- نگاهی کلی به متن از آغاز تا انجام «برای کشف لحن» (که لحن شعر روایی - داستانی است)

۱-۲- یک باره خواندن تمام شعر بدون گستاخ.

۲- پیش از خواندن دقیق متن نگاهی کلی برای کشف لحن و آهنگ ضروری است. لحن مناسب با حال و هوای شعر، لحن شاد و شوق انگیز است. آهنگ خوانش باید به گونه ای باشد که شنونده شادابی و خوش خبری و بشارت را احساس کند.

۳- کنایه: جبهه واکرده: کنایه از گشاده رویی، روسفید شدن: کنایه: از عهده کاری خوب برآمدن

تشبیه: چون گل

تشخیص: قطره آب / گل
مثال: دانه چون در آسیا افتاد تحمل بایدش
مراعات نظیر: آب، ابر، دریا، قطره / گلشن ، گل

پاسخ خودارزیابی ها : درس ۴

۱-الف) کاربرد دستوری: «ی» استمرار به جای «می» در اول / پنداشتی: می پنداشت

- جمله ها کوتاه و قابل فهم

- به کارگیری اندر روی به جای رو در رو

ب) تفاوت در شیوه ی گفتار و رعایت اصل بلاغت کلام و توجه به حال مخاطب و موقعیت سخن است.

۲- قلمرو ادبی: شبکه معنایی میان «آب، گل، سرشن»

تضاد: آب و گل

بهره گیری از تمثیل: آب و گل تو را نیکو می داشته اند اما لگد کم خورده است برای بیان مفهوم: تربیت صحیح نشدن.

قلمرو فکری: در این حکایت نگرش تعلیمی حاکم است و نویسنده برای بیان مقصود خود «تربیت صحیح» نکته ای را یاداور می شود که خداوند اصل و سرشن نیکو به انسان می دهد، منتهی باید آن را خوب پرورش داد. (مفهوم را نویسنده به چاشنی طنز آمیخته است).

کارگاه تحلیل فصل اول

-۱

موضوع	شرح و توضیح
نوع لحن	روایی - داستانی: با آهنگ نرم و کشش آوایی همراه است لحن باید میل و رغبت شنونده را به شنیدن ادامه آن برانگیزد و شوقی همراه با انتظار در ذهن پدید آورد.
قلمرو زبانی садه و روان	به کارگیری سرا به جای خانه- جمله ها ساده و کوتاه / کمی واژگان غیرفارسی- زبان شعر
ادبی	به کارگیری آرایه های لفظی: جناس: باک، خاک - قالب شعری: مثنوی: هر بیت قافیه مستقل دارد. قفس: استعاره، تشبیه: همچو پروانه، چون صدف، صدف و در: مراعات نظری
فکری	از سخنان سقراط حکیم به این نکته می رسیم که خانه عارفان جز خاک نیست؛ یعنی عدم تعلق خاطر به دنیا و ظواهر دنیا دارای یک نکته عمیق معرفتی است در باره ارزش یاریکدل و صاف سخن گفته است
نتیجه گیری و تعیین نوع	عارضان تعلق خاطر به دنیا ندارند کمیاب و نایاب بودن رفیق یکدل نوع آن: تعلیمی- اندرزی

قلمرو فکری	قلمرو ادبی	قلمرو زبانی
۱- خرج بیش از دخل باعث پشیمانی می شود.	۱- تضاد میان شادی و غم	۱- جمله کوتاه است
۲- افرادی که نصیحت بر آن ها تاثیر نمی گذارد به زودی پشیمان می شوند و حسرت می خورند.	۲- بهره گیری از تمثیل: اگر باران به کوهستان نبارد / به سالی دجله گرد و خشک رودی	۲- کاربرد را به معنی برای در جمله مسلم است کسی را باشد...
	۳- استفاده از کنایه: دم گرم من در آهن سرد او اثر نمی کند	۳- کاربردهای کهن: ملاح

پاسخ خود ارزیابی ها : درس ۵

۱- زبان ایرانیان پیش از اسلام که ریشه و مادر زبان امروز ایران است. «پارسی» یا «فارسی» نامیده می شد. زبان هایی که در ایران و مناطق هم جوار آن، از قدیم ترین روزگاران متداول بوده است. ویژگی های مشترکی دارند. این مجموعه زبان ها «گروه زبان های ایرانی» می نامند. از نظر تاریخی، زبان های ایرانی را به سه دسته عمدۀ تقسیم می کنند: فارسی باستان، فارسی میانه و فارسی نو.

۲- پس از برافتادن ساسانیان، طاهریان نخستین دولت اسلامی ایران بودند. ادبیات فارسی دری هم به مفهوم واقعی خود، تقریبا همزمان با این دولت پدید آمد. «دری» زبان درباری ساسانیان، زبان محاوره و مکاتبه مقامات دولتی بوده است.

پاسخ خود ارزیابی ها: درس ۶

۱- یعقوب لیث صفاری نه با زبان عربی آشنایی داشت و نه اجازه داد تا این زبان در دستگاه حکومت او به کار رود؛ به همین سبب، زبان فارسی دری که خود می فهمید و با آن سخن می گفت، زبان رسمی قلمرو خود اعلام کرد. در پی آن، دولت سامانی، آل بویه و حکومت های کوچک دیگر پدید آمدند و زبان فارسی دری، فرصت و امکان یافت تا به عنوان زبان رسمی شناخته شود و در فضای ادبی، سیاسی و علمی رشد یابد. در زمان سامانیان، بخارا عمده ترین مرکز فرهنگی به شمار می آمد و بسیاری از دانشمندانی که در این شهر می زیستند، آثار ارزنده ای به پارسی و عربی، در قلمرو فرهنگ اسلامی پدید آورند. بعضی از امیران سامانی، خود، صاحب فضل و ادب بودند. آنها شاعران فارسی گوی را تشویق می کردند و مترجمان را به ترجمه کتاب های معتبری به نثر فارسی بر می انگیختند. با شکست سامانیان سلسله غزنوی در سال ۳۵۱ هجری در شهر غزنه تشکیل شد. غزنویان نیز برای ماندگاری حکومت نوپای خود ناگزیر شدند زبان پارسی را رواج دهند.

۲- نثر هم مانند شعر پارسی، رواج یافت و رونق گرفت و کتاب هایی در موضوع های گوناگون به زبان دری پدید آمد. نثر این دوره، ساده و روان است و بیشتر به موضوع های حماسی، ملی و تاریخی توجه دارد و هنوز آوردن اصطلاحات علمی و اشعار و امثال در آن رایج نبوده است. شاهنامه ابو منصوری، ترجمه تفسیر طبری، تاریخ بلعمی.

۳- شعر پارسی در این دوره به دست رودکی، بنیاد نهاده شد؛ به همین سبب او را «پدر شعر فارسی» نام نهاده اند. رایج ترین انواع شعر فارسی در این دوره، «حماسی»، «مدیحی» و «غایی» بود. حماسه ملی ایران و شعر حماسی با فردوسی به اوج رسید. شعر مدحی یا مدیحه سرایی نیز که از آغاز ادب فارسی به پیروی از شعر عربی معمول گشت. شعر غایی با دو شاعر مشهور، رودکی و شهید بلخی، قوت و استحکام یافت. شعر حکمی و اندرزی (تعلیمی) هم در این دوره به وجود آمد ولی در دوره سلجوقیان به پختگی رسید. آوردن موعظه و نصیحت در شعر پارسی از آغاز قرن چهارم معمول گردید. داستان سرایی و قصه پردازی و آوردن حکایت‌ها ومثل ها نیز در شعر این دوره آغاز گشت.

۴- دانش آموزان با توجه به میزان درک و دریافت خویش از آموزه‌های درس، این فعالیت را می‌بایست انجام دهنند. فایده‌ی این گونه تمرین‌ها، تبدیل کردن سواد خوانداری و حافظه بنیاد به سواد بصری است. این کار بر ژرفایی و تعمیق آموخته‌ها کمک می‌کند.

پاسخ خوددارزیابی‌ها: درس ۷

۱- دارای قافیه و ردیف ساده است: استفاده از واژ آرایی «ن»، واژه آرایی: سخن، بود / تلمیح به باور گذشتگان

زبانی : سادگی زبان شعر / کمی لغات عربی / استفاده از لغات کهنه و مهجور (بسود - انبان ....)

۲- نثر دوره غزنوی:

- ۱- افزایش کلمات عربی نسبت به دوره قبل (سامانی)
- ۲- توصیفات جزئی و فراوان
- ۳- به کاربردن «ب» اول افعال (برفتم، بخواند، بیاورد)
- ۴- به کاربردن را در معنی هنگام چهاردهم صفر را
- ۵- به کاربردن را به معنی برای : مرا حکایت کردند
- ۶- جمله‌های کوتاه.

۳- نثر غزنوی:

- ۱- افزایش کاربرد لغات عربی
- ۲- کاربرد «اندر» به جای «در».
- ۳- جا به جایی اجزای جمله: رسولی آمد از روم.
- ۴- به کاربردن کلماتی امروزه رواج کمتری دارند: طیره، بارداد، خدایگان
- ۵- کاربرد «ب» اول فعل ماضی ساده.

پاسخ خودآرزیابی ها: درس هشتم

۱- موضوع قابل توجه در شعر نیمه دوم قرن ششم، علاقه مندی شاعران به سروden غزل های لطیف و زیباست. انوری و هم سبکان او در آوردن مضامین دقیق در غزل بسیار کوشیدند. تحولی که سنایی و انوری در غزل ایجاد کردند، باعث شد که در قرن هفتم، شاعران بزرگی در غزل ظهر کنند و این نوع از شعر فارسی را به اوج برسانند. در شمال غرب ایران دسته ای از شاعران ظهر کردند که کار آنان در ادب فارسی، تازگی داشت. این دسته که شاعران معروف آذربایجان بودند (خاقانی، نظامی و...) سبک شعر فارسی را از آنجه در دیگر نواحی ایران یا پیش از آنان رایج بود، متمایز ساختند. سبک شعر در نیمه دوم قرن ششم و اوایل قرن هفتم متتحول شد و عمدتاً با شیوه شاعری پیش از آن، متمایز گردید و مقدمه ظهر «سبک عراقی» در شعر فارسی شد. شعر این دوره از نظر سبک گویندگی و موضوع، تنوع یافت و در شاخه ها و رشته هایی همچون مدح، هجو، طنز، وعظ و حکمت، داستان سرایی، تغزل و حمامه به کار گرفته شد. تحول روحی و معنوی سنایی، آغازی برای دگرگونی عمیق در شعر فارسی گردید. آن چنان که به پیروی از وی بسیاری از شاعران به تصوف و عرفان روی آورده و از جمله شاعرانی بزرگی چون عطار و مولوی ظهر کردند. با خروج شعر از دربارها و ورود آن به خانقاہ ها دامنه موضوعات آن، گسترش یافت. حکمت و دانش و اندیشه های دینی نیز در شعر این دوره، تاثیری عمیق بخشید و جزئی از مضامین شعری شد.

۲- دوره اول:

- سادگی فکر و روانی کلام در شعر است
- شاعران بیش تر به واقعیت بیرونی نظر داشتند
- آوردن ترکیب های تازه، تشبیهات گوناگون و به کارگیری انواع توصیف از خصیصه های دیگر شعر این دوره است.

دوره دوم:

- تا حدود نیمه دوم قرن پنجم و آغاز قرن ششم، شعر پارسی همچنان تحت تاثیر سبک دوره سامانی و غزنوی است، یعنی سخن شاعرانی چون ناصر خسرو قبادیانی یادآور سروده های سخنواران قرن چهارم است.
- گروهی از شاعران این دوره، در عین تقليد از پیشينيان، هر یک ابتکارات و نوآوری هایی دارند که باعث دگرگونی، و تحول در سبک سخن فارسی، شد.
- تاثیر پذیری برخی از شاعران از ادبیات عرب و مضامین شعری آن بوده است.
- گسترش عرفان و تصوف، شکل گیری دولت سلجوقی و بهره گیری از دیبران و نویسندهای تربیت یافته در خراسان و عراق؛ چنان که کمتر نامه و منشور و فرمانی به زبان عربی نگاشته می شود و بدین سان مجموعه های مشهوری از متون نثر پارسی پدید آمد.
- این فعالیت تولیدی در اصل فرصتی است برای پرورش مهارت طراحی ذهنی و نگارش متن که معمولاً دانش آموزان در تهیه ی روزنامه های دیواری، چنین تجربه هایی دارند؛ این گونه دست ورزی ها تجربه های یاددهی - یادگیری مناسبی است که خلاقیت و قدرت آفرینش و تولید زبانی در دانش آموزان را رشد می دهد.

پاسخ خودآرزیابی ها: درس نهم

۱-الف) ۱- قالب شعری مثنوی ۲- رواج داستان سرایی ۳- توجه بیشتر به آرایه های ادبی ۴- خوش آهنگی شعر نسبت به سبک دوره اول

ب) ۱- کاهش سادگی و روانی کلام (حرکت به سوی دشواری)

۲- اطناب (توصیفات فراوان)، رواج نثر داستانی - تمثیلی، استفاده از ترکیبات دشوار (کلیله و دمنه)

کارگاه تحلیل فصل دوم

۱- شعر رودکی: ۱- زبان شعر ساده و نرم ۲- سادگی و کوتاهی جمله ها ۳- وجود واژگان کهن: خنگ، زی ۴- کمی واژگان غیرفارسی

شعر منوچهری: ۱- سادگی، کوتاهی جمله ها ۲- وجود واژگان کهن: خمیگی، فرو هل، محمول، نماز شام، تبیره

زن. ۳- زبان شعر ساده

۲- تاریخ بلعمی: ۱- بهره گیری از تلمیح ۲- بهره گیری از تکرار

اسرار التوحید: ۱- بهره گیری از موسیقایی حروف ۲- بهره گیری از مراعات نظیر: درزی -ندوزد- قبا ۳- بهره گیری از کنایه: گلیم سیاه کنایه از بدیختی ۴- سادگی
مرزبان نامه: ۱- بهره گیری از کلمات هم وزن و هم آهنگ: مشکور، مقبول، مبرور ۲- بهره گیری از تشبيه: غرقاب فنا، پیرایه عفاف، آبکینه امل، استفاده از استعاره: دیوار فراغت

۳- گرشاسب نامه: قلمرو فکری: شعر در ظاهر توصیف یک شهر زیبا است در پایان به بیان اعتقادات و باورهای مردمی پرداخته است. (عینی، طبیعت گرا)
آغاجی: موضوع عینی و طبیعت گر است. تشبيه برف به کبوتری که از ترس باز راهش را کم کرده است. (طبیعت گرا و عینی است).

انوری: ۱- ذم شبیه به مدح است ۲- عینی است ۳- طنز است.

پاسخ خودارزیابی ها : درس ۱۰

۱- رودکی: وزن و آهنگ این سروده با محتوا تناسب دراد از وزنی نرم و لطیف بهره برده است.

بُوی جوی مولیان آید همی

سعدی: وزنی طرب انگیز و نرم و لطیف است. شاعر با این وزن لطیف احساس خود را به معشوق بیان می کند

ای ساریان آهسته ران کارام جاتم می رود

حافظ: وزن شعر ریتمی و تند است.

شب تاریک و بیم موج و گردابی چنین هایل

فردوسی: وزن و آهنگ تند و ضربی

بیا تا همه دست نیکی بریم

سعدي: شعر خود را با وزني در اميخته که حالت شادي و نشاط درونی او را به خواننده منتقل می کند. وزن ضربی و طرب انگیز است و شادی را منتقل می کند. (شاعر شعر خود را با وزني در آميخته که حالت هم سوبي وزن و عاطفه بر قدرت اثر گذاري افزوده است

ای مهر تو در دل ها، وی مهر تو بر لب ها

۲- سعدي: وزن طرب انگیز و شاد است و حالت خشنودی را به خواننده منتقل می کند.

ای نفس خرم با د صبا

فدي: وزن سنگين، حال و هوای سوگ و غم را به ذهن تداعی می کند، شاعر شعر خود را با آهنگي سنگين در آميخته است که حالت غم و اندوه خود را به خواننده منتقل می کند.

زین درد، خون گريست سپهر و ستاره هم

مولوي: وزن و آهنگ تند و طرب انگیز است و شاعر حالت شوق و هيجان را به خواننده منتقل می کند.

معشوقه به سامان شد، تا باد چنین بادا
حافظ: وزن آرام و نرم و لطيف اتس و شاعر طلب ياري از باد صبا واسطه عاشق و معشوق است.

(در شعر حافظ وزن ها نرم و متناسب و ميان آن با معنى و محتوا تناسب كامل است جايی که اظهار شادمانی است وزن ضربی و طرب انگیز و آن جايی که غم و اندوه است برعکس وزن سنگين و غم انگیز می باشد.)

حال دل با تو گفتنيم، هوس است

ناصرخسرو: حالت پند و اندرز را به خواننده القا می کند.

ديو پيش توسط پيدا، زو خذر بایدت کرد

منوچهری: حالت نارضايتی شاعر از دنيا را مطرح می کند.

جهانا چه بدمهر و بدexo جهاني

پاسخ خودارزيابي ها: درس يازدهم، هماهنگي پاره هاي کلام
۱- واژه هاي مصراع اول را می نويسيم سپس به صورت هجائي و مشخص کردن واج ها

نشايد ← ن / شا / يد   ن: ن (صامت) + (صوت کوتاه)

شا: ش (صامت) + ا (صوت بلند)

يَدِ: ي (صامت) + (صوت کوتاه) + (صامت)

كه ← ك : ك : (صامت) + (صوت کوتاه)

خوبان ← خو / بان /   خو: خ (صامت) + و (صوب بلند)

بان: ب (صامت) + ا (صوت بلند) + ن (صامت)

ب: ب: صامت + (صوت کوتاه) ← به

صحراء ← صحة رأي

، ا، (صامت) + ا (مصوت بلند)

روند ر / وَنْد / ← رَزْر (صامت) + (صوت کوتاه)

وَنْد: و (صامت) + مصوت كوتاه) + ن (صامت) + د (صامت)

- 7 -

رج نی ج نست کی ها ن پُر دَر د رنج

$$= \mathbf{u} = \mathbf{h} = \mathbf{u} = \mathbf{U}$$

ج نا زی ب نا مُج نا زی ب گنج

- u - - u - - u - - U

مُطِّرِ با گو يي د را وا زن د مَس تا دَر سَ مَاع

- u - - - u - - - - u - - - - u -

شا ه دا در حالت شوری د گا در ها ی هری

نکته: هجاهای رو به سوی هم که برابر نیستند به دلیل آن است که شاعران از اختیارات شاعری استفاده کرده اند که در سال‌های آینده با این اختیارات آشنا خواهید شد.

هنجاییان مصاعب همیشه بلند است اگر هجای کشیده یا کوتاه باشد بلند حساب می‌کنیم.

۳- ابتدا واژه های تشکیا، دهنده شعر را به صورت جدا جدا می نویسیم. در بیت ۸ های کوتاه وجود دارد.

تا ← تا (بلند) رنج ← رنج (کشیده) تحمل ← ت / حم / مل ۱ هجای کوتاه

نکنی ← ن / ا / ک / ا / ن /ی ۲ هجای کوتاه گنج ← گنج (ع -)

شب (-) ← نَرُود ← دو هجای کوتاه نَارَوْد

صبح (ا) پدیدار ← پ / دی / دار یک هجای کوتاه

ن / با / شد ← نباشد

- ५

" و " صامت: وقت، وقار، محو، جوانی - تقوا - هوا دیو، هوس - وف - مهرورز - روان

مصوت: آهو، جادو، هوشیار، مور، روح - مفتوح - آموزگار - آرزو - کوه - ابرو - نور

صامت: یار، سیل - یاد - شیدا "ی"

صوت: امید - سنگین - خورشید - آیین، شیون

صامت: ماه، راه - کوه - ابله - شاه "ه"

صوت: آینده، نامه - جامه - خانه - قافیه - آرمیده - عارفانه - قطر -

-۵

بیت اول: الا يا آیها الساقی ادر کاساً و ناولها

که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکل ها (حافظ)

ا لا يا آی ی / هس سا قی / آ در کا سن / و نا ول ها

- - - u / - - - u / - - - u / - - - - u

کِ عِشْ قَ سَانِ نِ مو دَوْ وَلِ اَفْ تَا دَمْشِكِلْ هَا

- - - u / - - - u / - - - u / - - - - u

بیت اول چهار بار (u ---) تکرار شده است.

پاسخ خودارزیابی های درس ۱۲ قافیه

۱- در پیش بی دردان ..... (رهی معیری)

واژه های قافیه: بی حاصل؛ صاحب دل

حروف مشترک قافیه: ل قاعده ۲

۲- بر سر آنم که گو زدست بر آید ..... (حافظ)

واژه های قافیه: بر؛ سر

حروف مشترک: ر قاعده ۲

نفس باد صبا مشک فشان خواهد شد ..... (حافظ)

واژه های قافیه: مشک فشان؛ جوان

حروف مشترک: آ ن قاعده ۲

صوت و صامت

گوهر خود را هویدا کن کمان این است و بین ..... (میزرا حبیب خراسانی)

واژه های قافیه: هویدا، پیدا

حروف مشترک: آ ، قاعده ۱ (آ آخرین حرف اصلی قافیه است.)

۳- من که دست کمانداران ابرو ..... (سعدي)

واژه های قافیه : ابرو، سو

حروف مشترک " و " قاعده ۱

آب آتش فروز ..... (سنایی)

واژه های قافیه: آتش فروز، آب سوز قاعده ۲ (وز)

واژه های قافیه: تمثنا، پیدا قاعده یک ("ا" حرف قافیه)

کی رفته ای زدل ..... (فروغی بسطامی)

۴- در کدام بیت ردیف وجود ندارد .....

در بیت دوم؛ زیرا " روان " در مصراج اول با " روان " در مصراج دوم از نظر معنی متفاوت است روان در

مصراج اول به معنی " جاری " است. روان در مصراج دوم به معنی " جان " می باشد.

۵- هر یک از اصطلاحات .....

ای از مکارم ..... (رشید و طواط)

بیت ذوقافینین است زیرا دارای دو قافیه پایانی است

(جهان ، آسمان) ، (خبر، سپر) گلزار و باغ ..... (مولوی)

بیت قافیه درونی دارد؛ زیرا در درون مصراج کلمات: باغ، چراغ و داغ هم قافیه اند.

یار مرا غار مرا ..... (مولوی)

بیت قافیه درونی دارد؛ زیرا ..... یار ، غار ، جگر خوار و نگه دار هم قافیه اند

۶- با توجه به بیت زیر به سوالات پاسخ دهید.

شود فلاش کسی آن چه میان ..... (ابتهاج)

الف- من و توست

ب- میان، نامه رسان

پ - حروف مشترک : ان، مصوت بلند + صامت / قاعده ۲

(ا) (ن)

۷- شعر زیر را از نظر .....

چون شعر سید حسن حسینی، شعر نو است بنابراین تمام مصراج ها قافیه ندارد.

فقط شش مصراج قافیه دارد و طول مصراج ها برابر نست.

" جام " ، " کلام " و " نام " هم قافیه اند.

هم چنین : " نهفتن " ، " گفتن " و " شکفتن " نیز هم قافیه اند. ولی در غزل مهر و وفا آخر تمام مصراج های زوج قافیه دارد (در بیت اول قافیه در هر دو مصراج وجود دارد) و طول مصراج ها برابر است .

پاسخ خوددارزیابی های درس سیزدهم وزن شعر فارسی

فعالیت دانش آموزی . در حل این تمرین باید به تلفظ دقیق شود . و هر آنچه که تلفظ می شود نوشته شود و

۱ - حروفی که به تلفظ نمی آید نوشته نشود.

-۲

چون ندیدی دمی سلیمان را تو چه دانی زبان مرغان را "سنایی "

پاسخ

چُن انَ / دِی / دِی / دِی / مِی / سِنَ / لِی / مَان / رَا

تَ / چَ / دَا / نِی / اِز / با / انِ / مَر / غَان / رَا

- / - / - / U / - / u / - / - / u / u

در مصراع اول "رکن اول" شاعر از اختیارات شاعری استفاده کرده است.
رهایی ، لانه ، خوبشتن شناسی ، محبت ، دلنوازان ، نیکو ، خواهش ، رهرو بزرگراه ، بنفسه ، ملامت ، التماس
، خود ، سفینه ، چون ، پشوانه ، روزنه ، خواستن ، موذن ، کاشته ، راهوار ،

پاسخ :

رهایی : رَ / هَا / بِي

لانِ : - u - / - / u - / U / - - / - / u

۹ ...

-۴

بدون حذف همزء	با حذف همزء	واژه
سَرآمد	سِرآمد	سرآمد
دل انگیز	دِلنگیز	دل انگیز
جنگ آور	جنگَاوَر	جنگ آور
شب آهنگ	شَاهنَگ	شب آهنگ
شیرآفکن	شِيرَ فَكَن	شیرآفکن
دارآباد	دارِ آبَاد	دارآباد

صَبَا / بَطْ / فَ / بَأْ / اَغُوَّاَنْ / اَلْزَاعَ / نَالْ / رَا

- / - / - / u / - / u / - / - / u / u / - / U / - / u

کِ / سَ / بَ / اکو / هُبَ / یا / بان / تُ / دا / دِ / ای / اما / را /

- / - / - / u / - / u / - / - / u / u / - / U / - / u

بُش نُ از نی چُن ح کا یت می کُند

آز جُ دا بی هاش کا یت می کُند

با من بگو تا کیستی مهری بگو ماهی بگو / خابی خیالی چیستی اشکی بگو آهي بگو

با / من / ب / گو / تا / کی / س / تی / مه / ری / ب / گو / ما / هی / ب / گو

- / u / - / - / - / u / - / - / - / u / - / - / - / u / - / -

خا / بي / خ / يا / لي / چي / س / تي / آش / کي / ب / گو / آ / هي / ب / گو

- / u / - / - / u / - / - / - / u / - / - / u / - / -

دولتِ عِشق بین کِچن از سرِ فخرِ افتخار / گوشی تاج سلطنت می شکند گدای تُ

دو / لَ / اتِ / عِش / اق / بین / کِ / چُن / از / سَ / ار / فَخ / ارُ / اف / اتِ / خار

- / u / - / - / u / - / u / - / - / u / - / u / - / u / u / -

گو / ش / ای / تا / ج / سل / ط / نت / می / ش / ک / ند / ک / دا / ای / ات

- / u - - / - / u / u / - / - / u / u / - / - / u / u / -

"هجای پایانی شعر همیشه بلند است بنابراین هجای پایان مصراع اول که کشیده (-ا) است هجای بلند

حساب می کنیم و هجای پایانی مصراع دوم را که کوتاه (۴) است نیز بلند حساب می کنیم:

- 6

هَر / ک / ت / ام / مُل / ان / کُ / نَد / در / ج / واب

- / u / u / - / - / u / - / - / u -

بیو / ش / ات / را / پد / سُ / خَ / نش / نا / صَ / واب

- / ս / - / - / ս / ս / - / - / ս / ս / -

چَن / د / بُر / سِي / ز / مَن / چِي / س / تَم / مَن

- / - / u / - / - / u / - / - / u / -

ني / س / تم / نِي / س / تم / نِي / س / تم / مَن

- / - / u / - / - / u / - / - / u / -

در مصراج اول: دو هجای کشیده (- u) : چَن: د و چِي

در مصراج دوم: ۳ هجای کشیده (- u) : نِي: سِي، نِي: نِي در بیت ۵ هجای کشیده وجود دارد.

کارگاه تحلیل فصل ۳

۱- ای آن که ..... (رودکی)

پاسخ: وزن و آهنگ با محتوا تناسب دارد. فضای حاکم بر شعر عاطفی است.

وزن سنگین و غم انگیز است.

بیا تا گل بر افسانیم ..... (حافظ)

وزن ضربی و شاد است.

این مطروب از کجاست ..... (سعدی)

پاسخ: وزن آرام، نرم، لطیف است.

جامی است که عقل ..... (خیام)

پاسخ: وزن آرام و سنگین است

خروشید کای فرخ اسفندیار ..... (فردوسي)

پاسخ: وزن آهنگ کوبنده، تند و ضربی، با بار حماسی است.

[وزن و آهنگ هماهنگی دارد.]

وقت را غنیمت دان ..... (حافظ)

پاسخ: وزن ضربی و تند است.

۲- نمونه های زیر را بخوانید ....

اشعاری که در یک گروه قرار می گیرند (مفاعلین)

پاسخ: فلک جز عشق محрабی ندارد ..... نظامی

نخستین با ده کاندر جام کردند ..... عراقی

شب تاریک و بیم موج و گردابی ..... حافظ

اگر آئینه رویی در نظر می داشتم صائب ..... صائب

روان شد اشک یاقوتی ز راه دیدگان ..... مولوی

اشعاری که در یک گروه قرار می گیرند. (فاعلان)

یاد ایامی که در گش ضخانی داشتم ..... رهی

کی شکیبایی تو ان کردن چو عقل از دست رفت ..... سعدی

دوستان گویند سعدی خیمه بر گلزار زن ..... سعدی

اشعاری که در یک گروه قرار می گیرند (فعولن)

همی گوییم و گفته ام بارها ..... (علامه طباطبایی)

به نام خداوند جان و خرد ..... (فروسی)

یکی تشنه می گفت و جان می سپرد ..... (سعدی)

اشعاری که در یک گروه قرار می گیرند. (مستفعلن)

آن کیست کز روی کرم با من وفاداری کند

ای ساربان آهسته ران کارام جانم می رود

- ۳ - الگوی هجایی حروف قافیه را در ادبیات زیر بنویسید

پرسیdem از هلال ..... (فدایی)

پاسخ: واژه های قافیه: حَمْ و مَاتِمْ

حروف قافیه: م

الگوی هجایی: مصوت کوتاه (َ) + صامت (م)

- بسی تیر و دی ..... (سعدی)

- پاسخ: واژه های قافیه: اردیبهشت و خشت

- حروف قافیه: شت

- الگوی هجایی: مصوت کوتاه (َ) + صامت (ش) + صامت (ت)

- بوی بهار آمد ..... (سعدی)

پاسخ: واژه های قافیه : نفس و قفس

حروف قافیه: س

الگوی هجایی : مصوت کوتاه (ـ) + صامت (س)

..... صد شکر گویم ..... (قاآنی)

پاسخ: واژه های قافیه: جام و نام

حروف قافیه : ام

الگوی هجایی: مصوت بلند (ا) + صامت (م)

۴- تقطیع هجایی ابیات زیر را انجام دهید

اگر کاری کنی مزدی ستانی چو بیکاری یقین بی مزد مانی

ا گر کا ری ک نی مز دی س تا نی

چ بی کا ری ی قین بی مز د ما نی

— U — — — U — — — U

کی رفته ای ز دل که نمنا کنم تورا
کی بوده ای نهفته که پیدا کنم تو را

— U — U — U — U — —

آینه ار نقش تو بنمود راست خود شکن آیینه شکستن خطاست

— U — UU — — UU —

بر سر آنم که گر ز دست برآید دست به کاری زنم که غصه سرآید

— — UU — U — — UU —

بادآورده: با دا ور د حذف نشده

پلنگ افکن: پ لَنْ گ آف کَنْ حذف نشده

دانش آموز: دا بِش آ مو ز حذف نشده

گل اندام: گُل آن دا م حذف نشده

U — — —

پیام آور u حذف شده است
 پ u يا ما ور
 خ u شن دا m حذف شده است
 کارآزموده u را ز مو d حذف شده است

پاسخ خودارزیابی های درس چهاردهم

-۱

پاسخ: تکرار واچ: صامت "ج" ، "خ" ، "ر" ، "س"

پاسخ: تکرار واچ: صامت "س" ، "ن" . مصوت :

نکته: آنچه در تکرار اهمیت دارد جنبه موسیقایی و آوایی واچ است نه شکل نوشتاری حرف؛ مثلاً "س" و "ص" هم آوا هستند تفاوت املایی "س" با "ص" تاثیری ندارد.

و ....

-۲- در اشعار زیر، آرایه تکرار (فقط واژه آرایی) را بیابید:

پاسخ: تکرار واژه: امروز، فردا

و ....

۳- مراجعه به دیوان های شعری و دیگر منابع، یکی از راهبردهای موثر یادگیری است که دانش آموزان به طور عملی با متن ها آشنا می شوند، ره آورد آشنایی با منابع، ایجاد فرصت و فراهم شدن درنگ و تأمل در متن است و مرجع شناسی را رشد می دهد. پاسخ به تمرین ها هم فرع بر این موضوع هاست که در پی این فرایندها حاصل می شود.

پاسخ خودارزیابی های درس پانزدهم

پاسخ: کلمات: کوشیدن و جوشیدن، سجع متوازی دارند زیرا دو واژه با هم هم وزن و در حرف پایانی یکسان

هستند.

پاسخ کلمات: "زندگانیم و آبادانیم" سجع متوازی دارند، زیرا دو واژه با هم هم وزن و در حرف پایانی یکسان اند.

کلمات: آبادانیم و شادانیم سجع مطرف دارند زیرا، در حرف پایانی یکسان هستند.

پاسخ کلمات: "نهمتني و گفتني" ، سجع مطرف دارند، زیرا در حرف پایانی یکسان اند. کلمات "پیمودنی و نمودنی" سجع متوازی دارند زیرا هم وزن و در حرف پایانی یکسان است.

پاسخ کلمات: "جهان، اسمان" سجع مطرف دارند.

کلمات: "دهانم و جانم" سجع مطرف دارند.

-۲

بله، زیرا کلمات آخر قرینه ها "زینده و در خورنده" سجع مطرف دارند (فقط در حرف پایانی یکسان اند).

-۳

پاسخ: واژه های سجع: " مردن و بردن "

وجه اشتراک آن ها: ۱- هم وزن ۲- در حرف پایانی یکسان

پاسخ: بخورد و بدهد (دارد و بنهد)

- ۵

پاسخ: کلمات: "غاایت و نهایت" سجع مطرف دارند، زیرا در حرف پایانی یکسان هستند.

پاسخ: کلمات: "زیبا، دیبا" سجع متوازن دارند.

پاسخ: کلمات: "خار و خال" سجع متوازن دارند.

پاسخ: کلمات: "بی شمار و بی حساب" سجع متوازن دارند

کلمات: "متین و کریم" سجع متوازن دارند.

پاسخ کلمات: "ژنده و ستوده" سجع مطرف دارند

کلمات: "زنده و مردہ" سجع متوازن دارند.

پاسخ کلمات: "فروآرد و دارد" سجع مطرف دارند.

- ۶

پاسخ کلمات: "نگیرد و نمیرد" سجع متوازن دارند، این نوع سجع که کلمات مسجع هم وزن اند و اوج پایانی آن ها یکسان است. ارزش موسیقایی اش از همه بیش تر است.

..... کلمات: "مقسوم و معلوم" .....

..... کلمات: "ترسد و برسد" .....

کلمات: "نگیرد و آید" سجع مطرف دارند (فقط در اوج پایانی یکسان اند) ارزش موسیقایی این نوع سجع از سجع متوازن کمتر است.

پاسخ خوددارزیابی های درس شانزدهم "موازنہ، ترصیع"

- ۱

در بیت آرایه موازنہ به کار رفته است. زیرا واژه های دو قرینه (دو مصراع) هم وزن اند. (موازنہ تقابل سجع های

متوازن با متوازنی در دو با چند جمله است).

در بیت آرایه موازنہ به کار رفته است زیرا واژه های (گرز و تیغ)، (خورشید و بهرام) سجع متوازن اند و واژه

های (گریان و بریان) سجع متوازنی اند.

در بیت آرایه موازنہ وجود دارد. همه کلمات " مصراع اول با کلمات مصراع دوم " هم وزن اند. واژه های (جفا و

وفا)، (پل و گل) و (شکستگی و فشاندی) سجع متوازنی اند و (عاشق و دشمن) سجع متوازن اند.

در بیت آرایه موازنہ به کار رفته است. چون تمام کلمات مصراع اول با کلمات مصراع دوم جز کلمه های تکراری

- سجع متوازنی اند یعنی علاوه بر هم وزنی، در اوج پایانی نیز یکسان اند.

در بیت موازنہ به کار رفته است.

تمام کلمه ای مصراع اول با دوم به جز " بلای "، " جفای " سجع متوازن اند این تقابل سجع ها افزایش دهنده

موسیقی شعر است.

پاسخ: در بیت آرایه موازنہ وجود ندارد.

زیرا به جز کلمات تکراری - کلمات " نشاط و سرود " و " امید و سرور " سجع متوازن اند.

در بیت آرایه موازنہ وجود دارد زیرا ، کلمات " نظر، نفس " و " عرض، حرف " و " نقل، چنگ " سجع متوازن اند.

- ۲

در بیت آرایه موازن به کار رفته است؛ زیرا واژه های (دبی، عالم) سجع متوازن دارند و بقیه واژه ها سجع متوازی اند.

در بیت موازن وجود دارد.

زیرا کلمات "دل، جان" سجع متوازن اند بقیه سجع متوازی اند.

و ...

در بیت ارایه ترجیح به کار رفته است، زیرا واژه های مصراع اول با مصراع دوم (بالاییم، دریابیم)، (بالا، دریا) با یکدیگر سجع متوازی دارند

ترجیح: موازیه ای که همه سجع های آن متوازن باشند ترجیح نام دارد.

دانه باشی مرغکانت برچنند غنچه باشی کودکانت برکنند

در بیت آرایه ترجیح به کار رفته است
پاسخ: خوشای / چون / سروها / استادنی / سبز

↓ ↓
خوشای / چون / برگ ها / استادنی / سبز

در بیت آرایه موازن به کار رفته است.

توضیح موازن ای است که تمام سجع های آن متوازن اند

نکته: در بیت ها و جمله هایی که سجع های متوازن و متوازن در مقابل هم قرار می گیرند آرایه موازن موجود است زیرا توضیح زمانی پدید می آید که همه سجع ها متوازن باشند.

-۳-

پاسخ:

ب- چون تمام سجع های این موازن، متوازن اند، بعضی علاوه بر هم وزنی، واج های پایانی آن نیز یکسان است.

ما بردن را ننگریم و قال را
↓ ↓ ↓ ↓
ما درون را بنگریم و حال را

ارزش موسیقایی سجع متوازن از همه بیشتر است.

-۴-

پاسخ: بهاری کز دو رخشارش همی شمس و قمر خیزد
↓ ↓ ↓ ↓
نگاری کز دو یاقوتشن همی شهد و شکر ریزد

تمام کلمات (به جز کلمات تکراری) مصراع اول با فرینه ای خود در مصراع دوم سجع دارند. این تقابل سجع ها

افراش دهنده موسیقی درونی شعر است (تمام سجع ها متوازن فقط شمس و قمر متوازن می باشد).

روشنی روز تویی، شادی غم سوز تویی

ماه شب افروز تویی، ابر شکر بار، بیا

(مولوی)

شاعر هر بیت را به چهار قسم تقسیم کرده و در بیان سه قسمت از آن واژه هایی را اورده است که با هم سجع

مطற دارند: روز و غم سوز و شب افروز سجع مطற اند. این طریق رایج ترین شیوه کاربرد سجع در شعر است

که امروزه سجع را در شعر فایه درونی می نامند.

ما چو نایم و نوا در ما ز توست

ما چو کوهیم و صدا در ما ز توست

(مولوی)

پاسخ: ما چو ناییم و نوا در ما ز توست

ما چو کوهیم و صدا در ما ز توست

کلماتی که رو به روی هم قرار گرفته اند (به جز کلمات تکراری)

سجع متوازی اند، یعنی علاوه بر هم وزنی، واژه‌های پایانی آن هانیز یکسان است.

پاسخ خوددارزیابی‌های درس هفدهم: جناس، انواع جناس

پاسخ: واژه‌های خدایی و جدایی جناس ناهمسان اختلافی دارند تفاوت در حرف اول خ، ج

پاسخ: واژه گور در مصراع اول با "گور" در مصراع دوم جناس تمام یا همسان دارند. گور در مصرا اول به معنی

گورخر و در مصراع دوم به معنی "قبر" است.

و ..... و

پاسخ: واژه‌های "مهر و مهر" جناس ناهمسان حرکتی دارند تفاوت در مصوت‌های کوتاه "ه" و "ه" می‌باشد.

و ..... و

پاسخ: واژه‌های آرام و رام جناس ناقص افزایشی دارند آرام یک حرف بیشتر در آغاز دارد.

پاسخ: واژه‌های یار و دیار جناس ناقص افزایشی دارند. دیار یک حرف بیشتر در آغاز دارد.

نکته:

"م" در واژه یارم یک واژه مستقل محسوب می‌شود.

پاسخ: واژه‌های نظم و نظام استقاق دارند حروف صامت مشترک: ن ظ م می‌باشد. واژه‌های شاعر و شعر جناس

هم ریشه یا استقاق دارند دو واژه شاعر و شعر در سه صامت شعع مشترک اند این مشترک صامت هم از هم

ریشه بودن واژه هاست

پاسخ: دو واژه محب و محبت جناس استقاق دارند در سه صامت "م، ح، ب،" مشترک اند.

دو واژه‌ی همی زیم و زند استقاق دارند در دو صامت "ز، ن" مشترک اند این اشتراک صامت‌ها از هم ریشه

بودن واژه‌ها است.

۲- طراحی این گونه پرسش‌ها با هدف برقراری ارتباط افقی میان درس‌ها و تلفیق آموخته‌ها انجام می‌گیرد.

پاسخ به این پرسش، مستلزم درک آموزه‌های درس و تشخیص و بازیابی مصاديق و تعمیم آن در حوزه‌های

دیگر است و مهارت‌های ویژه‌ی کالبد شناسی و کالبد شکافی متن‌ها به خوبی فرابگیرد.

پاسخ فعالیت کارگاه تحلیل فصل ۴

پاسخ: چش م دل با ز گن ک جان بی نی

— — — — —

— ۲ — به عنوان نمونه پاسخ: تکرار واژه: پریدیم : ۲ بار

— ۳ — به عنوان نمونه پاسخ: چراغ و داغ: سجع مطرف دارند

یاد ..... نام ..... نام ..... یاد و نام سجع متوازن دارند

پاسخ: به جای واژه نام هر واژه‌ای را که با نام هم وزن باشد و حرف پایانی یکسان باشد می‌توانیم بگذاریم، مثلا:

شام، تام، سام، خام، جام، دام، رام و

— ۴ —

پاسخ: خار، خاره: جناس نا همسان (افزایشی)

— ۵ —

و ...

پایان

تهیه‌کننده: شفیعی سرگروه زبان و ادبیات فارسی لارستان - شهریور ماه ۱۳۹۵